

NY PORTEFEUILLE.

Udgivet
af
Georg Carstensen.

Redigeret
af
J. C. Schythe.

3. Bind Nr. 2. — Søndagen den 14. Juli 1844.

Kjöbenhavn.

Trykt hos Louis Klein.

Literatur og Kunst.

— Allg. musik. Zeitung indeholder følgende nærmere Beskrivelse af det fgl. Berliner Kunst-academiets Mindefest om **Thorvaldsen** den 1ste Juni. Festen afholdtes i Sangacademiets Locale for indbudne Deeltagere paa en høist værdig Maade. I Baggrunden, midt paa Orchesterfor-højningen var den Foreviges colossale Statue (modelleret af **Kiss**) opstillet, smykket med Laar-bartrandsen, som et symbolisk Tegn paa hans Berømmelse i Syd og Nord. I begge Sidenischer antydede Laurbærbuske og Cypresser den Foreviges høie Værd og Sorgen over ham. Efter nogle Basunacorder begyndte Festsymnen af **Kopisch** og **Kungenhagen** i et stigende Chor, til Kunstens og dens Herøers Pries. **Dr. Alfred Neumanns** Mindetale skildrede i træffende Omrids den store Billedhuggers Udvikling til et over Alt fremragende Mesterkab, hans Fortjærlighed for de antike græske Kunstværker, og hans simple Kunstnerliv i Verdensstaden Rom indtil hans uventede Bortgang til det evige Lys, i hans Fædreneby Kjøbenhavn. Denne biographiske Skizze, som var rigt udfyret med kunsthistoriske Bemærkninger, vakte almindelig Interesse. — Paa Talen fulgte Cantaten, „Klage- kaldet, digtet af **Kopisch** og melodramatisk indledet af ham som Chorfører, og meget sjønt i antik Maneer sat i Musik af **Taubert** for 2 Chor og Solostemmer med en eendommelig Ledsaagelse af Harpe og Blæseinstrumenter. Den færdige Componist har lykkeligt besejret de Vanskeligheder, Digtets Membrum lagde ham i Veien, og Virkningen indtil den triumpherende Slutningsfang hævede sig til et magtigt gribende Totalindtryk. Det første Chor begyndte:

„Stimmt an, stimmt an den Siegesgesang!“

Det Andet svarede:

„Stimmt an die heroische Feier!“

Serpaa forenede sig begge Chor til Kunstherøens Pries i Slutningsgangen:

„Lebe der Herrliche

Gew'es Leben nun!

Ruhm ist es, rühmen Ihn:

Rühmet Ihn, kränzet Ihn!“

— Melophonisten **Desfane** fra Paris har af Kongen af Bayern erholdt Privilegium paa Forfærdigelsen af dette Instrument og til denne Hensigt oprettet en Fabrik i Nürnberg i Forbindelse med **Dr. Winsfeld** og **Braunstein**. Instrumentet, i Form af en Guitarre, skal i Tonerne kunne erlignen Clarinetten, Oboen, Baldbornet og Orgelet. Dets Omfang er $4\frac{1}{2}$ Octaver; det er især anvendeligt i det Frie og skal, efter **Desfanens** Forsikring, slet ikke være vanskeligt at spille.

— Den bekendte Billedhugger **Nauch** i Berlin har paataget sig at udføre de Statuer af Muserne, som ere bestemte til at smykke det nye Operahuus. Kunstneren havde tidligere fuldført Seiersgubinderne, som rigtig nok ikke strax kunde benyttes i vore fredsommelige Tider. Nu vil han, til Fortrydelse for alle Berliner Kunstfædere og Venner, gjøre sig det Mageligt og omdanne Seiersgubinderne til Muser.

— **Thomas Campbell**, denne berømte engelske Digter, er den 15de Juni død i Boulogne. Han var født 1773 i Glasgow i Skotland. Sin Digterberømmelse begrunde han ved Læredigtet „Haabets Glæder“, som han skrev i sit 22de Aar. **Kosziusko** udgød Taarer ved at læse Sorgen over Polen i dette Digt. Iblant hans øvrige Arbejder maae vi nævne „Gertrud af Wyoming, Kampfang, Dpraak til de engelske Sø-mænd. Han har ogsaa skrevet et Bærk over Englands nyeste Historie.

— **Kohl** siger i sit nylig udkomne Bærk: „Land und Leute der britischen Inseln“: „Jeg ved ikke, hvad det var for en berømt Mand, som, da han en Dag hørte en irsk Folkesang, strax sluttede, at det maatte være et ulykkeligt Folk, fra hvilket denne melancholiske Musik hidrorte. Virkeligt udtaler der sig ogsaa i den hele irske Musik og Poesie en dyb Sørgmodighed, der saa godt harmonerer med den ulykkelige Skæbne, som stedse har forfulgt denne undertrykte, for sin nationale Selvstændighed kæmpende Nation. I høi Grad rørende og hjertegribende ere Sangene af **Thomas Moore** og de andre irske Barder, som besyngte deres Fædrelands Ulykke og Undertrykkelse.“

— Apollostatuen, der skal pryde det Berliner Operahuus, er fuldendt og vil snart blive opstillet over dets Frontispice. Den er udført efter Apollo Musagetes i det Berliner Museum, altsaa en Efterligning af den antike Statue.

Pot-pourri.

— Den 30te Juni fandt en saakaldet „Italiensk Nat“ Sted i den **Krøllste** Winterhave. Herred gik det ogsaa temmelig lazzaronmæssigt til, thi Publicum indigneredes over, at Politidirector **Dunker** med endel Gensdærmer havde indfundet sig i Uniform blandt Maskerne, og antog dette for et Brud paa den italienske Maskesfrihed. Det kom endogsaa til volksomme Scener.

— Et nyt Telegraphsystem, melder Revue de Paris, beskæftiger for Tiden den diplomatiste og lærde Verden. Denne Maskine, som arbejder Dag og Nat, yder blandt Andet den Fordeel, at den beforder Depescher idetmindste ti Gange hurtigere, end de hidtil benyttede Instrumenter. I det Hele kan den nye Telegraph dagligt expedere 145000 Ord. Betydelig og ubæregelig Jib belyser den, naar den arbejder om Natten. Opfinderen er **Dr. Gremont Gonon**.

— **Sondre**, Opfinder af den musikaliske Telephonie, er det af den franske Regiering blevet overdraget, at uddanne 100 Trompetere efter sit System, hvilke skulle fordeles iblandt de Regimentter, som marchere til de militære Øvelser ved Metz. Disse Regimentter ville correspondere med hverandre ved Hjælp af det nye Tone-Signalsystem.